

Hús til Náttúrugripasavnið:

Húsakeypið til Náttúrugripasavnið gav tingmonnum hováðbrýggi

Tungur burður

Tá lögtingið víðger uppskot frá landsstýrinum um húsakeyp í Havn kann alt henda. Mikudagin, tá málið um húsakeyp til Náttúrugripasavnið, var til aðru víðgerð, hendi eisini eitt sindur av hvørjum. So mikið, at tá atkvøðugreiðslan var av, tóktust tingmenn hvørki at vita út ella inn. Um málið var falið ella tað kundi fara til triðju og endaligu víðgerð.

Undan atkvøðugreiðsluni tók ivamálið seg upp, um atkvøðast skuldi fyrri alitinum frá meirilutanum ella minnilutanum í figgjarnevndini. Tað, sum skilti figgjarnevndarlimirnar var hvussu upphæddin til umvælingina av húsnum skuldi jústast. Minnilutin víldi jatta 500.000 kr., sum landsstýrið hevur skotið upp, meðan meirilutin bert víldi jatta 255.000 krónur. Hetta tí 245.000 krónurnar longu vóru brúktar í umvælingum.

Fyrst varð atkvøtt um uppskotið frá meirilutanum at jatta 255.000 kr. til umvæling. Uppskotið fall.

Síðani varð atkvøtt um at keypa húsini. Hetta varð samtykt.

Harnaest varð atkvøtt um at jatta

500.000 kr. til umvæling, men hetta fall eisini. Og at enda varð atkvøtt um at lysa lógina, og av eini ella aðrari orsök fall tað eisini.

Rættiligt rumbul kom tá i, og atkvøtt varð umaftur, men sama gjordi. Tingmenn víldu ikki samtykkja, at lógin varð lyst.

— Málið er endaliga avgreitt, segði tingformaðurin.

Eftir søtu nøkur stór spurnartekin í tingsalinum. Var húsnið nú keypt ella var tað ikki keypt, nú lógin ikki kundi lysast, og umvæling kundi sjálvandi als ikki vera talan um — hóast hon hálvavegna longu er gjord. Flestu tingmenn hildu tó, at nú var málið endaliga falið, men nakrar timar seinni kundi tingformaðurin upplýsa, at hóast tingið ikki samtykti, nær lógin skuldi lysast, var uppskotið kortini ikki burturdottið.

— So aftur at atkvøða, og tá atkvøddu 20 tingmenn fyrri, at málið um keyp av húsnum til Náttúrugripasavnið skuldi fara til triðju og endaligu víðgerð, og við hesum varð málið bjargið — á malstrikuni.

tór.

Eingi ivamál um bjarging

Bjargingartænastan eigur at virka so væl sum á nakran hátt gjorligt. Um hon er dansk ella føroysk hevur minni at siga, segði Henrik Old, tá tingmál um bjargingartænastuna var fyrri á tingi mikudagin.

Tá málið um at leggja ábyrgdina fyrri allari bjarging á einum stað — Vaktar- og Bjargingartænastuni — var til umrøðu á tingi hósdagin, tóku allir tingmenn undir við, at hava greiðar linjur viðvíkjandi bjargingarbeiði, so eingin ivi kundi standast, tá boð var eftir bjarging.

Hinvegin ivaðust nakrir tingmenn i, um Vaktar- og Bjargingartænastan í lotuni var før fyrri einsamøll at átaka sær hesa uppgávu. Hetta visti m.a. Henrik Old á og hann helt, at orðingin í uppskotinum frá landsstýrinum um at V&B kann søkja sær hjalp frá øðrum, var ov veik.

Samgongumenn voru ógvuliga ósamdir um hetta var at rokna sum eitt yvirtøkumál, og til

tað segði javnaðartingmaðurin, at tað hevði minni at siga hvussu hetta varð tulkað. Tað vit skulu hava er eina tryggja bjargingartænastu, segði Henrik Old.

Framsøgumenninir fyrri Kristiliga Fólkalokkin og Tjóðveldisflokkinn fegnaðust um at hetta mátti roknast sum eitt yvirtøkumál, meðan framsøgumaðurin fyrri Fólkalokkin, landsstýrismaðurin Anfinn Kallsberg, helt fyrri, at tað hevði minni at siga. Hann segði, at málið snýr seg um at leggja ábyrgdina fyrri bjarging á einum stað og var hetta ikki tað sama sum at siga farvæl við dansku verjuskipini ella tyrlna.

Til Klaksvíkar

Jógvan við Keldu spurdi

hvat var vorðið av uppskotinum um at flyta bjargingartænastuna til Klaksvíkar og til hetta svaraði Anfinn Kallsberg, at spurningurin um hólsviðurskiptini hjá Vaktar- og Bjargingartænastuni fór at verða víðgerður á fyrsta landsstýrisfundi. Henrik Old helt fyrri, at problemið varð neyvan løyst, bert við at flyta tað til Klaksvíkar.

Onkur tingmaður fýltist á, at landsstýrið als ikki hevði tosað við hin partin í málinum — Færøernes Kommando, aðrenn málið varð lagt fyrri tingið.

Undir víðgerðini kom eisini fram, at eingin samarbeiðssáttmáli nakrantíð er gjordur millum landsstýrið og rikismyndugleikarnar í hesum máli, hóast hetta varð álagt

landsstýrinum fyrri meira enn tiggju árum síðani. Hinvegin er ein sáttmáli millum Marinustøðina og Vaktar- og Bjargingartænastuna.

Eftir orðaskiftið varð málið beint í Fiskivinnunevndina. Um tað verður endaliga avgreitt aðrenn tingið fer heim í páskafri, er ikki greitt, tí fleiri av tingmonnunum ávaraðu imóti, at tað varð skrumblað ígjøgnum, sum teir tóku til.

tór.

At geva Vaktar- og Bjargingartænastuni ábyrgdina av bjarging er ikki tað sama sum at siga farvæl við dansku sjóverjuna, segði Anfinn Kallsberg, landsstýrismaður

